

Arrest

nr. 321 502 van 12 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 17 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat G. VAN DE VELDE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 8 augustus 2023 en verzoekt op 12 juni 2024 om internationale bescherming. Op 9 augustus 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchteling en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekster tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 13 augustus 2024 aangetekend naar verzoekster wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine, geboren op 28.07.2005 in Tbilisi. U verblijft in België met uw echtgenoot A. D. Hij deed geen verzoek om internationale bescherming, maar kreeg volgens uw verklaringen een tijdelijke verblijfstitel gedurende één jaar.

U groeide op en woonde in Tbilisi samen met uw 2 zussen en moeder. U spendeerde het jaar voor uw vertrek in 2023 in Guria om zich voor te bereiden op het nationale ingangsexamen. U had 2 jobs gedurende uw studies, namelijk als consultant voor online shoppingsbedrijven en als medewerker van Coca-Cola. U besloot op 8 augustus 2023 Georgië te verlaten om zich met uw partner D. te verenigen in België. U huwde vervolgens in oktober 2023 met uw echtgenoot.

Op 12 juni 2024 diende u uw verzoek om internationale bescherming in. Een terugkeer naar Georgië ziet u niet zitten. U verklaarde er niet terecht te kunnen bij uw familie en voorziet een moeilijke toekomst. U vreest bovendien geen werk te zullen vinden in Georgië. Daarnaast wilt u in België bij uw echtgenoot blijven.

Ter staving van uw verzoek legde u uw origineel Georgisch paspoort, kopie van uw Georgisch ID, huwelijksakte met vertaling, geboortecertificaat met vertaling en inschrijvingsbewijzen van uw Nederlandse lessen in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde op de DVZ wel dat dat u psychologische hulp kreeg in Georgië (Vragenlijst DVZ, vraag 3.5). U legde daar echter geen documenten over neer. Overigens antwoordde u positief op de vraag aan het begin van het interview of u fysiek en mentaal in staat was het interview te doen, en stelde u geen nood meer te hebben aan psychologische begeleiding (CGVS,p.2-3). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart dat u niet wilt terugkeren naar Georgië omdat uw echtgenoot in België woont en u bijgevolg bij hem wilt blijven. U verklaarde verder dat het leven in Georgië u financieel moeilijk zal vallen, dat er weinig persoonlijke ontwikkeling kan plaatsvinden en er geen plek voor u is. U voegde nog toe dat u er moeilijk werk zou kunnen vinden bij terugkeer (CGVS,p.8-9).

Er werd vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u aangehaalde asielmotieven houden namelijk geen verband met de criteria voor internationale bescherming volgens artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria omtrent ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst maakte u geen uiting van enige concrete vrees of risico wat leidde tot uw vertrek uit Georgië, en u zei ook zelf expliciet dat u oorspronkelijk geen asiel wou vragen, en dat u niet echt gevlucht bent uit Georgië: u wou enkel een oranje kaart, en verblijfsrecht, om hier bij uw man te zijn en te kunnen werken (CGVS, p.9). Gevraagd of u problemen kende met de overheid toen u in Georgië woonde, antwoordde u van niet (CGVS,p.9). Gevraagd of u enige vorm van angst had ten opzichte van Georgië los van de levenstoestand daar, repliceerde u van niet (CGVS,p.10). Hieruit kan dan ook niet worden besloten tot het bestaan in uw hoofd van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarnaast verklaarde u geen plek hebben waar u terecht kan in Georgië (Vragenlijst DVZ vraag 3.5). Vooreerst moet worden opgemerkt dat dit louter socio-economische problemen betreft, en bovendien moet deze uitspraak in perspectief geplaatst worden: uit uw verklaringen blijkt dat u in Georgië steeds, tot aan uw vertrek, een dak boven uw hoofd had. U verbleef met name eerst in Tbilisi bij uw gezin, dan in Guria, en vlak voor vertrek opnieuw in Tbilisi bij uw gezin (CGVS p.4). Gevraagd waarom u dus niet bij uw familie terecht zou kunnen, repliceerde u kortweg dat u nooit mag terugkeren en uw gezinsleden uw huwelijk niet aanvaarden (CGVS,p. 9-10). U haalde echter geen concrete problemen aan die volgden uit uw huwelijk, stelde zelfs expliciet nooit familiale problemen gehad te hebben, verklaarde frequent contact te hebben met

uw gezinsleden (CGVS,p.4-5) en stelde op het CGVS dat de band tussen u en uw gezinsleden sedert het interview bij DVZ was verbeterd (CGVS,p.10). U verklaarde tevens ook op goede voet te staan met andere familieleden (CGVS,p.4-5), en dat uw gezinsleden - met name uw zussen en moeder - nog steeds op jullie zelfde adres in Tbilisi wonen. De uitspraak dat u nu, bij een terugkeer, geen dak meer boven het hoofd zou hebben, is zo slechts een blote bewering waaruit geen beschermingsnood kan worden afgeleid.

Daarnaast verklaarde u niet naar Georgië te kunnen terugkeren omdat u geen werk zou vinden, opnieuw wegens het ontbreken van een verblijfplek (CGVS,p.9). U vreest dit omdat het in het algemeen moeilijk is om werk te vinden en u ook enkel uw secundair onderwijs afmaakte in Georgië (CGVS,p.10), zodat moet vastgesteld worden dat het ook hier om een zuiver socio-economisch motief gaat dat geen enkel verband houdt met een gegronde vrees in de zin van de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Het gaat hierbij bovendien om loutere veronderstellingen, want u heeft wel degelijk gewerkt in twee verschillende jobs gedurende uw studie (CGVS,p.6).

Ten slotte geeft u ook aan dat u niet naar Georgië wilt terugkeren omdat uw echtgenoot in België verblijft en u bij hem wilt blijven (CGVS, p. 8). Uw partner heeft volgens uw verklaringen een tijdelijke verblijfstitel in België (CGVS,p.6). Ook dit motief houdt geen enkel verband met enige vrees of risico bij terugkeer naar Georgië en betreft louter uw familiale situatie in België. Desgewenst kunt u de nodige stappen ondernemen teneinde een verblijfsrecht aan te vragen op basis van uw familiale situatie via de geëigende procedure.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat in uw hoofde geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing en beoordeling kunnen wijzigen. Uw Georgisch paspoort, ID, huwelijksakte en geboortecertificaat bevatten immers louter informatie aangaande uw identiteit en burgerlijke status maar bevatten geen informatie die betrekking heeft op de door u aangehaalde asielmotieven. Het bewijs van aanwezigheid bij de door u te volgen taallessen in België heeft betrekking op uw integratie in België maar houdt geen verband met de door u aangehaalde asielmotieven en wijzigt evenmin iets aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster benadrukt dat zij niet naar Georgië kan terugkeren, gelet op haar huwelijk met D. Zij verduidelijkt dat zij in Georgië in een mensonwaardige situatie zal terechtkomen gelet op de omstandigheid dat haar familie haar niet meer wil aanvaarden nu zij in België gehuwd is, dat zij geen tewerkstelling zal vinden in Georgië en dat er aldaar voor haar weinig kansen op ontplooiing zijn. Verzoekster citeert vervolgens een aantal passages uit de notities van haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal). Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal ten onrechte oordeelde dat de door haar opgeworpen problemen louter socio-economisch zijn. Zij benadrukt in deze dat zij door haar familie wordt verstoten doordat haar familie haar huwelijk in België niet aanvaardt en dat zij bij terugkeer hierdoor in een onmenselijke situatie terecht zal komen.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus, dan wel de

subsidiare beschermingsstatus toe te kennen en minstens om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Ter terechtzitting maakt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een aanvullende nota over aan de Raad, waarin zij uitgebreid verwijst naar informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste

instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde op de DVZ wel dat dat u psychologische hulp kreeg in Georgië (Vragenlijst DVZ, vraag 3.5). U legde daar echter geen documenten over neer. Overigens antwoordde u positief op de vraag aan het begin van het interview of u fysiek en mentaal in staat was het interview te doen, en stelde u geen nood meer te hebben aan psychologische begeleiding (CGVS,p.2-3). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoekster verklaarde niet terug te kunnen keren naar haar land van herkomst, Georgië, omdat zij bij haar echtgenoot in België wil blijven, omdat het leven in Georgië haar financieel moeilijk zal vallen, omdat er weinig persoonlijke ontwikkeling kan plaatsvinden en er geen plek is voor haar en omdat zij er moeilijk werk zou kunnen vinden bij terugkeer.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster niet aannemelijk gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt. Vooreerst (i) oordeelt de commissaris-generaal dat de door verzoekster aangehaalde asielmotieven geen verband houden met de criteria voor internationale bescherming volgens het Verdrag van Genève, noch met de criteria omtrent ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo (a) maakte verzoekster geen melding van enige concrete vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade wat leidde tot haar vertrek uit Georgië. Voorts (b) betreft verzoeksters verklaring, dat zij geen plek heeft waar zij terecht kan in Georgië, een louter socio-economisch probleem en is dit slechts een blote bewering waaruit geen beschermingsnood kan worden afgeleid. Tevens (c) is verzoeksters verklaring, dat zij geen werk zou vinden, een loutere veronderstelling en betreft dit eveneens een zuiver socio-economisch motief. Tot slot (d) houdt het feit dat verzoekster bij haar echtgenoot in België wil blijven geen enkel verband met enige vrees of risico bij terugkeer in Georgië en betreft dit louter haar familiale situatie in België. Daarnaast (ii) kunnen de door verzoekster neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekster er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoekster beperkt zich tot het volharden in haar problemen en vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.3.5.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.5.3. Verzoekster werpt in het verzoekschrift op dat Georgië van de lijst van veilige landen is weggehaald.

Georgië fungeert inderdaad niet langer op de lijst van veilige landen van herkomst in het meest recente koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024). Ten tijde van het persoonlijk onderhoud van verzoekster op 6 augustus 2024 werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd.

In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekster thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat haar verzoek om internationale bescherming niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden, dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet op haar van toepassing is. *In casu* werd geen versnelde procedure toegepast en is de genomen beslissing een dubbele weigeringsbeslissing. Zoals hierna blijkt, werd bovendien zowel in de bestreden beslissing, die dateert van 9 augustus 2024, als in het onderhavig arrest evenmin beroep gedaan op het vermoeden dat voor haar niet van kracht is.

2.3.5.4. In eerste instantie treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de door verzoekster aangehaalde problemen geen verband houden met de criteria voor internationale bescherming.

2.3.5.4.1. Vooreerst maakte verzoekster geen melding van enige concrete vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade wat leidde tot haar vertrek uit Georgië. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing in dit verband terecht het volgende:

"[...] u zei ook zelf expliciet dat u oorspronkelijk geen asiel wou vragen, en dat u niet echt gevlucht bent uit Georgië: u wou enkel een oranje kaart, en verblijfsrecht, om hier bij uw man te zijn en te kunnen werken (CGVS, p.9). Gevraagd of u problemen kende met de overheid toen u in Georgië woonde, antwoordde u van niet (CGVS,p.9). Gevraagd of u enige vorm van angst had ten opzichte van Georgië los van de levenstoestand daar, repliceerde u van niet (CGVS,p.10). Hieruit kan dan ook niet worden besloten tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

In het verzoekschrift wijst verzoekster op de verklaring die zij aflegde tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij, toen zij in België aankwam, wist dat zij hier bescherming moest vragen, maar dat zij (nieuwe) documenten nodig had en zij tijd verloor bij het bekomen van deze documenten door administratieve redenen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 9). De Raad stelt vast dat verzoekster deze verklaring aflegde toen haar gevraagd werd naar de laattijdigheid van haar verzoek om internationale bescherming. Voordien had zij reeds, zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, "verklaring DVZ", vraag 28), als tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 9) meermaals (uitdrukkelijk) gesteld dat zij geen internationale bescherming wilde aanvragen bij aankomst in België. Aan voormelde verklaringen kan dan ook niet de minste waarde worden gehecht.

2.3.5.4.2. Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

"Daarnaast verklaarde u geen plek hebben waar u terecht kan in Georgië (Vragenlijst DVZ vraag 3.5). Vooreerst moet worden opgemerkt dat dit louter socio-economische problemen betreft, en bovendien moet deze uitspraak in perspectief geplaatst worden: uit uw verklaringen blijkt dat u in Georgië steeds, tot aan uw vertrek, een dak boven uw hoofd had. U verbleef met name eerst in Tbilisi bij uw gezin, dan in Guria, en vlak voor vertrek opnieuw in Tbilisi bij uw gezin (CGVS p.4). Gevraagd waarom u dus niet bij uw familie terecht zou kunnen, repliceerde u kortweg dat u nooit mag terugkeren en uw gezinsleden uw huwelijk niet aanvaarden (CGVS,p. 9-10). U haalde echter geen concrete problemen aan die volgden uit uw huwelijk, stelde zelfs expliciet nooit familiale problemen gehad te hebben, verklaarde frequent contact te hebben met uw gezinsleden (CGVS,p.4-5) en stelde op het CGVS dat de band tussen u en uw gezinsleden sedert het interview bij DVZ was verbeterd (CGVS,p.10). U verklaarde tevens ook op goede voet te staan met andere familieleden (CGVS,p.4-5), en dat uw gezinsleden - met name uw zussen en moeder - nog steeds op jullie zelfde adres in Tbilisi wonen. De uitspraak dat u nu, bij een terugkeer, geen dak meer boven het hoofd zou hebben, is zo slechts een blote bewering waaruit geen beschermingsnood kan worden afgeleid."

Daarnaast verklaarde u niet naar Georgië te kunnen terugkeren omdat u geen werk zou vinden, opnieuw wegens het ontbreken van een verblijfplek (CGVS,p.9). U vreest dit omdat het in het algemeen moeilijk is om werk te vinden en u ook enkel uw secundair onderwijs afmaakte in Georgië (CGVS,p.10), zodat moet vastgesteld worden dat het ook hier om een zuiver socio-economisch motief gaat dat geen enkel verband houdt met een gegronde vrees in de zin van de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Het gaat hierbij bovendien om loutere veronderstellingen, want u heeft wel degelijk gewerkt in twee verschillende jobs gedurende uw studie (CGVS,p.6)."

In het verzoekschrift oppert verzoekster dat dit niet om louter socio-economische problemen gaat, maar dat zij door haar huwelijk met haar echtgenoot verstoten wordt door haar familie en daarom bij terugkeer naar Georgië in een onmenselijke situatie terecht zou komen. In deze kan gewezen worden op voormelde pertinente vaststellingen uit de bestreden beslissing waaruit blijkt dat geenszins kan worden aangenomen dat verzoekster verstoten werd door haar familie vanwege haar huwelijk. De overige door verzoekster aangehaalde problemen betreffen wel degelijk louter socio-economische problemen waarbij – zoals genoegzaam blijkt uit de bestreden beslissing – de nodige vraagtekens kunnen worden geplaatst en die aldus geenszins tot een mensonterende situatie in haar hoofde zouden leiden bij terugkeer naar Georgië. De door verzoekster in haar verzoekschrift geciteerde passages uit de notities van haar persoonlijk onderhoud doen hier niet anders over oordelen.

2.3.5.4.3. Ten slotte houdt het feit dat verzoekster bij haar echtgenoot in België wil blijven geen enkel verband met enige vrees of risico bij terugkeer naar Georgië en betreft dit louter haar familiale situatie in België. Volledigheidshalve stipt de Raad in deze nog aan dat verzoekster desgewenst de nodige stappen kan ondernemen teneinde een verblijfsrecht aan te vragen op basis van haar familiale situatie via de daartoe geëigende procedure.

2.3.5.5. In haar ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota verwijst verzoekster uitgebreid naar algemene informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië. De Raad merkt op dat deze informatie niet relevant is voor zover zij betrekking heeft op de situatie van de LGBTQI-gemeenschap en politieke opposanten in Georgië. Wat betreft de informatie inzake geweld tegen vrouwen, benadrukt de Raad dat een vrees voor vervolging *in concreto* dient te worden aangetoond en dat het louter aanleveren van algemene informatie hiervoor geenszins afdoende is. Verzoekster geeft niet de minste persoonlijke invulling – zoals ten aanzien van wie zij deze vrees koestert, waarom zij deze vrees koestert, of zij hier in het verleden reeds mee te maken kreeg, *etc.* – aan deze beweerde vrees. Met een loutere verwijzing naar algemene informatie inzake huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen in Georgië maakt zij in ieder geval geenszins *in concreto* aannemelijk dat zij ten aanzien van Georgië een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade dient te koesteren. Daarnaast stelt de Raad vast dat door verzoekster in het kader van de administratieve procedure van haar beschermingsverzoek op geen enkel moment melding werd gemaakt van een vrees in haar hoofdte voor huiselijk geweld en verder zijn de vermeende problemen die verzoekster met haar familie zou kennen omwille van het niet aanvaarden van haar huwelijk niet aannemelijk. Dit doet dan ook reeds in ernstige mate twifelen aan de geloofwaardigheid van deze vermeende en hypothetische persoonlijke vrees. Daarnaast oordeelt de Raad dat de door verzoekster aangehaalde informatie geen afbreuk vermag te doen aan de voormelde pertinente overwegingen inzake de individuele situatie van verzoekster, mede gelet op het voorgaande. Ook met de overige informatie inzake de algemene situatie in Georgië slaagt verzoekster er niet in een gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken.

2.3.5.6. Verzoekster voert tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, oordeelt dat de door verzoekster neergelegde stukken niet in aanmerking kunnen worden genomen als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.5.7. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging, in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten en kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.9. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.10. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat

er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend vijftwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS